

Sygn. akt V CSK 636/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. [...] Spółki z o.o. w Ż.
przeciwko Z. [...] w W.
o wydanie i ustalenie
oraz sprawy z powództwa M. Spółki z o.o. w W.
przeciwko Z. [...] w W.
o wydanie, nakazanie, ustalenie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 kwietnia 2015 r. wniesionej w imieniu powódek – A. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż. oraz M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. W skardze kasacyjnej powołano się na przesłankę jej oczywistej zasadności (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Żadna z tych przesłanek nie została jednak spełniona.

Jak wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie,

że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Przedstawiony w skardze kasacyjnej i odnoszący się w istocie tylko do żądania M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. problem skuteczności wypowiedzenia umowy zlecenia w sytuacji, w której w umowie określono katalog powodów pozwalających zleceniodawcy na jej przedterminowe rozwiązanie, gdy dokonane wypowiedzenie nie zostało oparte na żadnym z tych powodów, nie ma dla rozstrzygnięcia o tym żądaniu znaczenia, skoro powództwo M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zostało negatywnie załatwione w relewantnym zakresie z powodu braku po jej stronie interesu prawnego (art. 189 k.p.c.), a więc bez przesądzenia kwestii, czy objęty żądaniem ustalenia istnienia stosunek umowy w istocie istniał.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek strony pozwanej o zasądzenie od powódek kosztów postępowania kasacyjnego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną oddalono, ponieważ nie zawierała ona odpowiedniej jurydycznej argumentacji wskazującej na zasadność odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw